

танніа си предметъ. — Тукъ впрочемъ считама за своя длъжностъ да изложимъ имената на отличнитѣ български юнаци, които въ-одушевени отъ пламенно чювство за освобожденіето на поробено-то си отечество, или пакъ отъ омраза и ненависть къмъ мѣчи-телитѣ му турцитѣ, сж си посветили животъ-тъ, даже и по мно-гото сж станжли жертва; ніе спомѣнхми обаче: че не сж были тѣ само мѣжи, но е имало и моми и жени. Тѣ сж слѣдующитѣ, които сж дѣйствовали впрочемъ въ XVII и XVIII вѣкъ; а за оніе народни поборници и дѣатели за народното освобожденіе отъ началото на XIX вѣкъ, до самото освобожденіе на Бълга-рія, ніе ще хортувама по отсетнѣ и по пространно и именно: —

1-0). „*Стоянъ войвода*, отъ голѣма града Тжрново“, за не-го пѣсенъта разказва, че майка му като го люлъяла, доро былъ ёще дѣте, думала му: „*да порасте, и да отжрве бащиното му и майчино царство, само да се бои отъ врици лукави, и из-датци, които ушь были издали баща му съ 72,000 войници въ Едрине града юлъма, тамъ са го турци илъмили, войска му сичка изтурчили и проч.**“: Тукъ най удивително е: „кой е былъ Стояновіа баща??, *който е ималъ царство*“, и кой е былъ престолніа градъ на царството му? Отъ тая пѣсенъ се яв-но вижда, че трѣба да е былъ градъ-тъ „голѣмо Тжрново“, но кога е было то?—за голѣма жялостъ, никой на това не е обжр-налъ особно вниманіе; ако се предположи, че тоя разказъ на пѣ-сенъта не е точенъ и исторически, тогава можяше това да се послѣдователно кажи и за много други подобни народни пѣсни, което намъ не ни се вѣрва. —

2-0). Краль Марку, той е всеизвѣстенъ; и ніе говорихми по горѣ за него. —

3-). Тодорка войводка, която не се е казвала че е мома, ако и да е 7 години была войводка. —

4-0). *Стойко войвода*, той е много забѣлжителенъ по хитрото му предначертаніе, да премини презъ Солунъ града за-едно съ юнацитѣ си, да го никой не усѣти.

*) Виджъ Сборникъта на „Народни пѣсни“ отъ Братія Миладинови стр. 113—114.